

“अति हाप्रेडोर्वाहिः प्रतिसमानयति,—इति उच्यते तेन वर्हिषः चतुर्थतां दर्शयति, सा पाठक्रमे नियामकैऽव कल्पते” भा०

“प्रष्टव्या तुल्यकालानां गुणानां तदुपक्रमत्” ८२००
 “याजमेये “सप्तदश प्राजापत्यान् पशून् आलभते”—इति श्रूयते । तेषु पशुषु चोदकप्राप्ताः प्रोक्षणादयो धर्माः, तत्र प्रथमः पदार्थो यतः कृतश्चिदारब्धव्यः द्वितीयादिषु भवति संशयः,— किं तत एव द्वितीयोऽपि पदार्थ आरब्धव्यः ? उत द्वितीयादिषु अनियमः?—इति । किं तावत् प्राप्तम्?—नियमकारिणः शास्त्रस्याभावात् अनियमः—इति । एवं प्राप्ते, ब्रूमः,—यतः पूर्वं आरब्धः, ततएव द्वितीयादयोऽपि पदार्था आरब्धव्याः—इति । कुतः एतत्? । ‘तदुपक्रमत्’ सर्वे हि पदार्था प्रधानकालात् न विपुक्कृष्टव्याः, प्रधानं हि चिकीर्षितं, कृतं वा तेषां निर्मित्तं, सहवचनं हि भवति”—‘पदार्थैः सह प्रधानं कर्त्तव्यम्’—इति । वहुपदार्थसमाह्वानात् अवश्यम्भावी विपुक्कृष्टः, तथापि तु यावद्भिन्नैर्व्यवहितः शक्यः पदार्थः कर्तुम्, तावद्भिन्नव्यवधानम् अवश्यं कर्त्तव्यम् । ततोऽभ्यधिकेन न व्यवधातव्यम्—इति, यदि द्वितीयं पदार्थमन्यत आरभेत, ततोऽधिकैरपि व्यवध्यात्, तथा प्रयोगवचनं बाधेत ! । ‘ननु तथा सति कश्चिदल्पैर्व्यवहितो भविष्यति’ । उच्यते,—अनुमतानां व्यवधायकानां त्यागेन कश्चित् अभ्यधिको गुणो भवति—इति तस्मात् यतः पूर्वपदार्थ आरब्धः तत एव उत्तर आरम्भणीयः—इति” भा०

“सर्वमिति चेत्” ६२००

“इति चेत् पशुषु, प्रधानाविपुक्कृष्टेण प्रयोगवचनानुग्रहः—इति, सर्वे तर्हि—गुणकाण्डम् एकस्मिन् अपवर्जयितव्यं, यथा सौर्यादिषु” भा० ।

“नाकृतत्वात्” १०२०० ।

“नैतदेवम्, सहप्रयोगे एव हि न अनुष्ठितः स्यात्” भा० ।

“कृत्वन्तरवदिति चेत्” । ११२००

“अथ यदुक्तं,—यथा कृत्वन्तरेषु सौर्यादिषु—इति, तत् परिहृत्तव्यम्” भा०

“नासमवायात्” १२२००

“न तेषामर्थात् क्रमः प्राप्नोति, यो नियस्येत, अङ्गश्रयो हि नियमो भवितुमर्हति, अङ्गसमाश्रयस्य स्वयमङ्गता कल्प्येत” भा०

“स्थानाच्चेत्पत्तिसंयोगात्” १३२००

“एकविंशेन अतिरात्रेण प्रजाकामं याजयेत्, त्रिणवनेनाजस्कामं, त्रयस्त्रिंशेन प्रतिकाकामम्” इत्येवमादि श्रूयते । तत्र आगमेन सङ्ख्यापूरणम्—इति वक्ष्यते । तत्र आगमे क्रियमाणे, किम् अनियमजक्रमाः सर्वा ऋच आगमयितव्याः ? उत काण्डक्रमेभ्यः ? इति । किं प्राप्तम् ?—अनियमेन—इति । कुतः ? अतिरात्रे त्रिणवादि शब्दार्थनैताः प्राप्तवन्ति, तत्र एतासां प्राप्तवतीनाम् पाठक्रमो नास्ति—इति । एवं प्राप्ते उच्यते,—यदासां सामान्नाये स्थानं, तेनैता अत्र नियस्यन्ते, याः पूर्वं समाह्वानाः, ताः पूर्वमेव प्रयोक्तव्याः, आनुपूर्वस्य हि दृष्टमेतत् प्रयोजनम्, यदुत्तरस्फुरणं, तदपि चिकीर्षितमेव—इति । त्रिणवादिशब्दैः अतिरात्रे यौगपद्येन आसां प्राप्तेः पाठक्रमस्य अविषयः—इति अधिकरणान्तरम्—इति भवति सति । सामान्नायथापाठसादेव अत्र नियमः—इति पुनरुक्ततागम्यते—इति अन्यथा वक्तव्यं” १४००
 “साद्यस्त्रे श्रूयते,—सह प्रमूनालभते,—इति अत्र एषोऽर्थः समधिगतः”—सवनीयकाले त्रयाणाम् आरम्भः—इति । अथ अत्र पाठक्रमात्, किम् अग्नीषोमीयः पूर्वम् आलम्ब्यः ? उत स्थानक्रमात् पूर्वं सवनीयः इति । कुतः ? । पाठक्रमात् । एवं प्राप्ते ब्रूमः,—सवनीयः पूर्वं, “स्थानात्, यदि पूर्वम् अग्नीषोमीयः स्यात्, सवनीय स्थानं व्याहन्ते ! “आश्विनं गृहीत्वा त्रिहता यूपं परिधीय” इति । “ननु इतरथापि पाठक्रमो बाधेत, बाध्यतां, तस्य हि प्रतिषेधार्थः सहशब्दः समाह्वानः, अप्रतिषिद्धं च आश्विनग्रहस्थानम्, तत्र बाधितव्यम्” (२वर्षकम्) भा०

“सुख्यक्रमेण वाङ्मनां तदर्शत्वात्” १४२००

“स्वारस्वतौ भवतः एतत् वै द्विदैवत्यं भिद्युनम्”—इति श्रूयते । तत्र सन्देहः,—किं स्त्रीदैवत्यस्य प्रथमं धर्माः ? उत पुंदैवत्यस्य ?—इति । नियमकारिणः शास्त्रस्य अभावात् अनियमः,—इति प्राप्ते ब्रूमः,—सुख्यक्रमेण वा नियमः स्यात्—इति स्त्रीदैवत्यस्य हि पूर्वं याज्यासुवाक्ययोः समाह्वानं, “प्रणो देवी स्वारस्वतौ”—इति । तस्मात् स्त्रीदैवत्यस्य पूर्वं प्रदानेन भवितव्यम्, तस्मात् स्त्रीदैवत्यस्य पूर्वं धर्माः कार्याः, तथा हि प्रधानकालता भवति अङ्गानाम्, इतरथा, यैः पदार्थैर्व्यवधानं सामर्थ्यात् अनुज्ञातं तेभ्योऽधिकैरपि व्यवधानं स्यात्” भा०

“प्रहतौ तु स्वशब्दत्वात् यथाक्रमं प्रतीयेत” १५२००